

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3336/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10.Szk.11244/2025/10. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Fodorné dr. Kovács Éva ügyvéd) eljáró indítványozó – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján – alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó szerint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10.Szk.11244/2025/10. számú végzése sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre álló iratok szerint a következő.
- [3] 2.1. Az indítványozót a XXII. kerületi Rendőrkapitányság – mint szabálysértési hatóság – határozatával a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs.tv.) 224. § (1) bekezdésében meghatározott 2 rendbeli közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése miatt pénzbírsággal sújtotta.
- [4] 2.2. A határozat ellen az indítványozó kifogással élt, melyben a terhére rótt szabálysértés elkövetését nem ismerte el. Az indítványozó vitatta, hogy az ügyében a szabálysértési hatóság ténylegesen teljesítette volna a tényállástisztázási kötelezettségét. Állítása szerint a kifogásolt határozat a sértett gépjármű vezetőjének előadására alapozva készült, a hatóság nem vizsgálta az ütközés körülményeit. Kifogásolta továbbá, hogy az általa megbízott magánszakértői véleményt a hatóság nem vette figyelembe. Véleménye szerint a hatóság eljárása során kettős mércét alkalmazott, amivel megsértette a fegyverek egyenlőségének elvét.

- [5] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a kifogással támadott határozatot hatályában fenntartotta. Az eljáró bíróság végzésében kiemelte, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy az indítványozó balesetet okozott és adatai hátrahagyása nélkül elhagyta a helyszínt. A bíróság nem fogadta el az indítványozó azon védekezését, miszerint két parkoló nagyobb tehergépkocsi szorításából szándékozott volna kimenekülni, mivel a feljelentés adatai másik gépkocsi jelenlétére nem utalnak. A bíróság azt is aláhúzta, hogy az indítványozó ezt a védekezését a szabálysértési cselekmény elkövetése miatti meghallgatásán adta elő, és ezen körülmény magyarázatára épült az általa felkért magánszakértő véleménye is. A bíróság végzésében megjegyezte, hogy ha a fenti tényállítást valós körülményként ismernénk is el, akkor az indítványozónak rendőri intézkedést kellett volna kezdeményeznie, mivel előtte és mögötte is szabálytalanul parkoló autók álltak. A bíróság szerint a bizonyítékok egyenként és összességében történő mérlegelése alapján megállapítható volt a tényállás, és ez alapján az indítványozó szabálysértési felelőssége. Ezért a szabálysértési hatóság határozatát hatályában fenntartotta.
- [6] 3. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt, melyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 10.Szk.11244/2025/10. számú végzését támadta.
- [7] 3.1. Az alkotmányjogi panasz szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [8] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban a felhívott alaptörvényi rendelkezések kapcsán egységes indokolást adott elő. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti törvény előtti egyenlőség sérelmét arra alapozta, hogy az ügyben eljáró szabálysértési hatóság és a bíróság nem tisztázta maradéktalanul a tényállást és határozatát bizonyítatlan tényekre alapozva hozta meg. Emellett a sértett gépjármű vezetője indokolatlan előnyt élvezett azáltal, hogy a szabálysértési hatóság és a bíróság figyelmen kívül hagyta az eljárási normákat, a tényeket és az indítványozó által felkért magánszakértő véleményét, illetve a tanúk előadását, és nem biztosították a tisztességes, részrehajlás nélküli eljáráshoz való alapjogát.
- [9] Az indítványozó olvasata szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmét jelentette, hogy a szabálysértési hatóság eljárása nem felelt meg a jogszabályoknak és nem biztosították ügyének részrehajlás nélkül történő intézését.
- [10] Az indítvány szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való alapjoga, és azon belül a fegyverek egyenlőségének elvének, valamint az igazságos tárgyaláshoz való jog részjogosítványainak sérelmét jelenti, hogy az eljáró szabálysértési hatóság és a bíróság részrehajlóan járt el az indítványozóval szemben. Az eljáró bíróság szakértő kirendelésének hiányában és – állítása szerint – az ügy iratainak ismerete nélkül folytatta le a helyszínelő rendőr meghallgatását.

- [11] Az indítványozó kifogásolta, hogy a két bírósági tárgyalás során nem történt iratismertetés, továbbá a bíróság nem vette számba, hogy milyen dokumentumok alapján folytatja le az eljárást, továbbá nem ismertette, hogy milyen iratokat szerzett be az eljárás során. Az indítványozó sérelmezte, hogy ugyan a tárgyaláson becsatolta a szabálysértési eljárás során keletkezett igazságügyi magánszakértői véleményt, és további, a szabálysértési eljárás során keletkezett iratok csatolását is felajánlotta, de arra a bíróság nem tartott igényt. Állítása szerint az elutasítást a bíróság azok későbbi beszerzésével indokolta, de az nem történt meg az eljárás során.
- [12] 3.2. Az Alkotmánybíróság főttkára 2026. január 5-én kelt levelében hiánypótlásra hívta fel az indítványozót. Az indítványozó a határidőben benyújtott indítványkiegészítésben lényegében megismételte az indítvány korábbi érvelését, az indítványkiegészítés új alkotmányossági érvet nem tartalmazott.
- [13] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.
- [14] Az Abtv. 56. § (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között az Abtv. 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [15] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.
- [16] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát és a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [17] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az indítvány az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állította, melyek Alaptörvényben biztosított jogot tartalmaznak, így az indítvány e körben megfelel a törvényben írtaknak.

- [18] 4.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében csak a határozott kérelmet tartalmazó alkotmányjogi panasz fogadható be, ezért az Alkotmánybíróság megvizsgálta e feltétel teljesülését is.
- [19] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdése pedig meghatározza, mikor tekinthető a kérelem határozottnak. E rendelkezésnek megfelelően a kérelem többek között akkor határozott, ha tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]; továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, vagy bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. E rendelkezéseknek megfelelően nem elegendő az Alaptörvény egyes felhívott rendelkezéseire hivatkozni, hanem az indítványban meg kell indokolni, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseit a megsemmisíteni kért döntés miért és mennyiben sérti.
- [20] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése megsértésére is hivatkozott, azonban e vonatkozásban különálló, alapjogi sérelemre vonatkozó indokolást nem terjesztett elő. A törvény előtti egyenlőség sérelmével összefüggésben előadott érvei tartalmilag megfeleltethetők az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértésére vonatkozó érveinek, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ezen részében ennek megfelelően bírálta el.
- [21] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság továbbiakban az indítvány Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére és a XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított panaszelemét vizsgálta.
- [22] 4.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [23] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlattal rendelkezik a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés] alkotmányos tartalmát illetően [lásd például: a 3223/2018. (VII. 2.) AB határozatban, valamint a 17/2019. (V. 30.) AB határozatban foglaltakat]. Az Alkotmánybíróság szintén kiterjedt gyakorlattal rendelkezik a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése] összefüggésben [lásd például: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, 3046/2019. (III. 14.) AB határozat]. Ezen határozatokban foglaltakhoz képest jelen esetben az indítványozó új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vetett fel.
- [24] A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre vonatkozó feltétel kapcsán az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a benyújtott alkotmányjogi panasz valójában az ügyben hozott bírósági döntés tartalmi, és nem alkotmányossági

kritikája. Az indítványozó egyrészt a végzésben foglalt megállapításokat: a tényállást és a bizonyítékok értékelését, másrészt a bíróság jogértelmezését kifogásolta. Az indítványozó az indítványban tartalmilag azokat a bírósági eljárás során már megfogalmazott érveit ismételte meg, melyeket az eljáró bíróság már elbírált és döntését részletesen és világosan megindokolta.

- [25] Az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. A fentiekén túlmenően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra is, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.
- [26] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezi ki az ügyben eljáró bíróság döntésével, annak érvelésével, indokolásával, jogalkalmazásával, valamint a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [28] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 27. és 29. §-ára, valamint 56. § (2) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró